

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 22

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 ianuarie 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
25. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind serviciile aeriene, semnat la București la 29 septembrie 1994.....	2	Decizia nr. 655 din 16 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	12-13
Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind serviciile aeriene.....	2-9	★	
26. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind serviciile aeriene, semnat la București la 29 septembrie 1994.....	9	Decizia nr. 175 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, ale art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	13-14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 138 din 26 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	10	Decizia nr. 656 din 16 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	15
★			
Decizia nr. 143 din 26 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, ale art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	11-12	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		71. — Ordin al ministrului finanțelor privind lansarea unei emisiuni de titluri de stat, seria 1998/V.1	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Croația privind serviciile aeriene,
semnat la București la 29 septembrie 1994****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind serviciile aeriene, semnat la București la 29 septembrie 1994.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 octombrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 decembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
CRISTIAN DUMITRESCU

București, 19 ianuarie 1998.
Nr. 25.

A C O R D**între Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind serviciile aeriene*)**

Guvernul României și Guvernul Republicii Croația, denumite în continuare *părți contractante*, fiind părți la Convenția privind aviația civilă internațională, deschisă spre semnare la Chicago la 7 decembrie 1944, dorind să încheie un acord suplimentar la convenția menționată, în scopul înființării și exploatării de servicii aeriene regulate între și dincolo de teritoriile lor respective, au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1**Definiții**

1. În scopul aplicării prezentului acord, în afară de cazul în care din context rezultă altfel, expresia:

a) *convenție* înseamnă Convenția privind aviația civilă internațională, deschisă spre semnare la Chicago la 7 decembrie 1944, și include orice anexă adoptată în baza prevederilor art. 90 al acestei convenții, precum și orice amendamente la anexe sau la convenție, în baza prevederilor art. 90 și 94 ale acesteia, în măsura în care aceste anexe și amendamente au fost adoptate de ambele părți contractante;

b) *autorități aeronautice* înseamnă, în cazul României, Ministerul Transporturilor, iar în cazul Republicii Croația, Ministerul Afacerilor Maritime, Transporturilor și

Comunicațiilor sau, în ambele cazuri, oricare altă persoană sau organ autorizat corespunzător în acest scop de autoritățile menționate;

c) *companie aeriană desemnată* înseamnă compania aeriană desemnată, în scris, de o parte contractantă celeilalte părți contractante și autorizată să opereze serviciile convenite în conformitate cu art. 3 al prezentului acord;

d) *teritoriul părții contractante și cetățenii ai părții contractante* înseamnă teritoriul și cetățenii României și, respectiv, ai Republicii Croația;

e) *serviciu aerian, serviciu aerian internațional, companie aeriană și escala necomercială* au înțelesurile care le-au fost atribuite în art. 96 din convenție;

f) *rute specificate* înseamnă rutele specificate în anexa la prezentul acord, pe care vor fi exploatare servicii aeriene

*) Traducere.

internaționale regulate de către companiile aeriene desemnate ale părților contractante;

g) *servicii convenite* înseamnă orice servicii aeriene regulate, exploatate pe rutele specificate;

h) *capacitate* înseamnă:

— în legătură cu o aeronavă, încărcătura comercială a acelei aeronave, disponibilă pe o întreagă rută sau o porțiune a rutei specificate;

— în legătură cu un serviciu convenit, capacitatea aeronavei utilizate pentru un astfel de serviciu, înmulțită cu frecvența curselor efectuate de această aeronavă într-o perioadă dată și pe o întreagă rută sau o porțiune a rutei specificate;

i) *transport de trafic* înseamnă transportul de pasageri, de marfă și poștă, în mod combinat sau separat;

j) *tarif* înseamnă prețurile sau sumele care urmează să fie plătite pentru transportul internațional de pasageri, pentru bagaje și marfă, precum și condițiile în baza cărora se aplică aceste prețuri sau sume, inclusiv prețurile sau sumele și condițiile pentru serviciile de agenție sau alte servicii auxiliare, cu excepția remunerației și a condițiilor pentru transportul poștei;

k) *acord* înseamnă prezentul acord, anexa la acesta și orice amendamente la acord sau la anexă, făcute în conformitate cu prevederile art. 19 al prezentului acord.

2. Anexa este parte integrantă a prezentului acord și toate referirile la acord vor include referirile la anexă, cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod expres.

3. Titlurile fiecărui articol din prezentul acord au scop de referință și facilitare și sub nici o formă nu vor încerca să definească, să limiteze sau să descrie scopul ori intenția prezentului acord.

ARTICOLUL 2

Acordarea de drepturi

1. Fiecare parte contractantă acordă celeilalte părți contractante drepturile specificate în prezentul acord, în scopul înființării și exploatării serviciilor aeriene internaționale regulate pe rutele specificate în anexa prezentului acord.

2. Sub rezerva prevederilor prezentului acord, compania aeriană desemnată de fiecare parte contractantă se va bucura, în timpul exploatării serviciilor convenite pe rutele specificate, de următoarele drepturi:

a) de a zbura, fără aterizare, peste teritoriul celeilalte părți contractante;

b) de a face escale necomerciale pe teritoriul celeilalte părți contractante; și

c) de a îmbarca și a debarca, pe teritoriul celeilalte părți contractante, în punctele specificate în anexa la prezentul acord, pasageri, marfă și poștă în trafic internațional, în mod combinat sau separat.

3. Nici o prevedere a paragrafului 2 din acest articol nu va putea fi interpretată în sensul de a conferi companiei aeriene desemnate de o parte contractantă dreptul de a îmbarca, pe teritoriul celeilalte părți contractante, pasageri, marfă și poștă, transportate contra plată sau în baza unui

contract de închiriere și destinate altui punct de pe teritoriul acestei celeilalte părți contractante (cabotaj).

ARTICOLUL 3

Desemnarea companiilor aeriene

1. Fiecare parte contractantă are dreptul să desemneze celeilalte părți contractante una sau mai multe companii aeriene, în scopul exploatării serviciilor convenite pe rutele specificate. Această desemnare va face obiectul unei notificări scrise între autoritățile aeronautice ale părților contractante.

2. La primirea acestei desemnări, autoritățile aeronautice ale celeilalte părți contractante vor acorda, fără întârziere, sub rezerva prevederilor paragrafelor 3 și 4 ale acestui articol, companiei aeriene astfel desemnate, autorizația de exploatare corespunzătoare.

3. Autoritățile aeronautice ale unei părți contractante pot cere companiei aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă să li se dovedească că ea este în măsură să îndeplinească condițiile prevăzute în conformitate cu legile și cu reglementările aplicate în mod normal și rezonabil, de către aceste autorități, pentru exploatarea serviciilor aeriene internaționale, în conformitate cu prevederile convenției.

4. Fiecare parte contractantă are dreptul de a refuza să acorde autorizația de exploatare, la care s-a făcut referire în paragraful 2 al acestui articol, sau să impună acele condiții pe care le consideră necesare pentru exercitarea, de către compania aeriană desemnată a celeilalte părți contractante, a drepturilor specificate în art. 2 al prezentului acord, în orice caz în care prima parte contractantă nu este convinsă că partea preponderentă a proprietății și controlul efectiv al acelei companii aeriene aparțin părții contractante care desemnează compania aeriană sau cetățenilor săi.

5. Compania aeriană desemnată și autorizată în conformitate cu prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol poate începe oricând exploatarea serviciilor convenite, cu condiția reglementării capacității, în conformitate cu art. 5 al prezentului acord, aprobării orarului, în conformitate cu prevederile art. 7 din prezentul acord, și cu condiția ca tarifele stabilite, în conformitate cu prevederile art. 8 al prezentului acord, să fie în vigoare în ceea ce privește serviciile convenite.

6. Fiecare parte contractantă are dreptul să înlocuiască, printr-o notificare scrisă între autoritățile aeronautice ale părților contractante, compania aeriană pe care a desemnat-o cu o altă companie aeriană. Compania aeriană nou-desemnată va avea aceleași drepturi și va fi supusă acelorași obligații ca și compania aeriană pe care o înlocuiește.

ARTICOLUL 4

Revocarea sau suspendarea autorizației de exploatare

1. Fiecare parte contractantă are dreptul de a revoca o autorizație de exploatare sau de a suspenda temporar exercitarea drepturilor specificate în art. 2 al prezentului

acord de către o companie aeriană desemnată de către cealaltă parte contractantă sau de a pretinde acele condiții pe care le consideră necesare pentru exercitarea acestor drepturi:

a) în orice caz în care nu este convinsă că partea preponderentă a proprietății și controlul efectiv al acelei companii aeriene aparțin părții contractante care desemnează compania aeriană sau cetățenilor acelei părți contractante; sau

b) în cazul în care compania aeriană nu reușește să se conformeze legilor sau reglementărilor părții contractante care acordă acele drepturi; sau

c) în cazul în care compania aeriană nu reușește în oricare alt mod să se conformeze prevederilor prezentului acord.

2. În afară de cazul în care revocarea imediată, suspendarea sau impunerea condițiilor menționate în paragraful 1 din acest articol este esențială pentru a se evita noi abateri de la legi și reglementări, acest drept va fi exercitat de fiecare parte contractantă numai după consultarea cu cealaltă parte contractantă, în conformitate cu art. 16 al prezentului acord.

ARTICOLUL 5

Principiile care reglementează exploatarea serviciilor convenite

1. Companiile aeriene desemnate ale părților contractante se vor bucura de posibilități egale și echitabile pentru exploatarea serviciilor convenite, pe rutele specificate.

2. În exploatarea serviciilor convenite, compania aeriană desemnată a fiecărei părți contractante va ține seama de interesele companiei aeriene desemnate a celeilalte părți contractante, pentru a nu se afecta în mod nejustificat serviciile pe care aceasta din urmă le asigură pe întreaga rută sau pe o parte a aceleiași rute.

3. Pe orice rută specificată, capacitatea asigurată de către compania aeriană desemnată a unei părți contractante, împreună cu capacitatea asigurată de către compania aeriană desemnată de cealaltă parte contractantă, vor fi menținute într-o corelație rezonabilă cu cerințele publicului în privința transportului aerian pe acea rută.

4. Serviciile convenite efectuate de compania aeriană desemnată a fiecărei părți contractante vor avea ca obiect primordial asigurarea, la un coeficient de încărcătură rezonabil, a unei capacități adecvate pentru a răspunde cererilor curente și anticipate în mod rezonabil pentru transportul de trafic spre și dinspre teritoriul celeilalte părți contractante.

5. Dreptul companiilor aeriene desemnate de a transporta trafic între punctele de pe rutele specificate, situate pe teritoriul celeilalte părți contractante, și punctele situate în țări terțe va fi exercitat în conformitate cu principiile generale, potrivit cărora capacitatea trebuie să fie adaptată:

a) cerințelor de trafic spre și dinspre teritoriul părții contractante care desemnează compania aeriană;

b) cerințelor de trafic din cadrul regiunii traversate de serviciile convenite, după ce s-a ținut seama de serviciile aeriene locale și regionale; și

c) cerințelor exploatarea liniei aeriene directe.

6. Capacitatea care urmează să fie asigurată pe rutele specificate va fi convenită între companiile aeriene desemnate ale ambelor părți contractante și aprobată de autoritățile aeronautice ale părților contractante. Orice creștere a capacității va face, de asemenea, obiectul unei înțelegeri între companiile aeriene desemnate și va fi supusă aprobării autorităților aeronautice ale părților contractante. Până la obținerea acestei aprobări, capacitatea deja existentă va rămâne în vigoare.

ARTICOLUL 6

Furnizarea datelor statistice

Autoritățile aeronautice ale fiecărei părți contractante vor determina propriile companii aeriene desemnate să furnizeze autorităților aeronautice ale celeilalte părți contractante, la cererea acestora, date periodice sau alte situații statistice care pot fi cerute în mod rezonabil în scopul examinării capacității asigurate pe serviciile convenite de către companiile aeriene desemnate ale părților contractante.

ARTICOLUL 7

Aprobarea orarului

1. Orarele de zbor, inclusiv frecvența zborurilor, zilele de operare, tipul serviciilor și tipul aeronavelor ce vor fi folosite vor fi convenite între companiile aeriene desemnate ale părților contractante. Aceste probleme, astfel convenite, vor fi supuse aprobării autorităților aeronautice ale părților contractante cu 30 (treizeci) de zile înainte de începerea exploatarea serviciilor convenite.

Aceeași procedură va fi aplicată în cazul schimbărilor ulterioare, iar perioada de 30 (treizeci) de zile poate fi modificată cu acordul autorităților aeronautice respective.

2. În cazul în care companiile aeriene desemnate nu vor reuși să convină asupra orarelor, acestea vor fi stabilite de către autoritățile aeronautice ale părților contractante. Aceeași procedură este aplicabilă și în cazul în care companiile aeriene desemnate nu convin asupra schimbării ulterioare a orarului în vigoare. În acest din urmă caz, orarele existente vor rămâne în vigoare 6 (șase) luni, perioadă în care autoritățile aeronautice vor depune eforturi pentru stabilirea noilor orare.

ARTICOLUL 8

Tarife

1. Tarifele care urmează să fie aplicate de către compania aeriană desemnată de una dintre părțile contractante pentru transportul către sau dinspre teritoriul celeilalte părți contractante vor fi stabilite la cuantumuri rezonabile, ținând seama de toți factorii relevanți, inclusiv de interesele utilizatorilor, costul exploatarea, caracteristicile serviciului, nivelul comisioanelor, un profit rezonabil, tarifele aplicate de alte companii aeriene, precum și de alte considerente de ordin comercial de pe piață.

2. Tarifele la care s-a făcut referire în paragraful 1 al acestui articol vor fi convenite, dacă este posibil, între companiile aeriene desemnate ale părților contractante, iar la acest acord se va ajunge, oriunde este posibil, prin folosirea procedurilor corespunzătoare ale organismelor sau ale organizațiilor internaționale.

3. Tarifele astfel convenite vor fi supuse aprobării autorităților aeronautice ale părților contractante cu cel puțin 60 (șaizeci) de zile înainte de data propusă pentru intrarea lor în vigoare. În cazuri speciale, această perioadă poate fi redusă, sub rezerva acordului respectivelor autorități.

4. Aprobarea tarifelor poate fi dată în mod expres. Dacă nici una dintre autoritățile aeronautice nu și-a exprimat dezacordul în termen de 30 (treizeci) de zile de la data la care tarifele au fost supuse spre aprobare, în conformitate cu paragraful 3 al acestui articol, aceste tarife vor fi considerate ca aprobate. În cazul reducerii perioadei stabilite pentru supunerea spre aprobare a tarifelor în conformitate cu paragraful 3 al acestui articol, autoritățile aeronautice pot conveni ca perioada în care poate fi notificat orice dezacord să fie mai mică de 30 (treizeci) de zile.

5. Dacă un tarif nu poate fi convenit în conformitate cu paragraful 2 al acestui articol sau dacă în timpul perioadei aplicabile, în conformitate cu paragraful 4 al acestui articol, autoritățile aeronautice ale unei părți contractante notifică autorităților aeronautice ale celeilalte părți contractante dezacordul lor asupra unui tarif convenit în conformitate cu paragraful 2 al acestui articol, autoritățile aeronautice ale părților contractante se vor strădui să stabilească tariful de comun acord.

6. Dacă autoritățile aeronautice ale părților contractante nu pot conveni asupra oricărui tarif supus aprobării lor în baza paragrafului 3 al acestui articol sau asupra stabilirii oricărui tarif în baza paragrafului 5 al acestui articol, diferendul va fi soluționat în conformitate cu prevederile art. 17 al prezentului acord.

7. Un tarif stabilit în conformitate cu prevederile acestui articol va rămâne în vigoare până în momentul aprobării unui nou tarif. Valabilitatea tarifului respectiv poate fi prelungită peste data expirării sale inițiale, cu aprobarea autorităților aeronautice ale părților contractante. Totuși valabilitatea unui tarif nu poate fi prelungită, în virtutea acestui paragraf, pentru o perioadă mai mare de 12 (douăsprezece) luni de la data la care acesta ar fi expirat.

ARTICOLUL 9

Scutirea de taxe vamale și alte taxe

1. Aeronavele folosite pe serviciile aeriene internaționale de către companiile aeriene desemnate ale părților contractante, precum și echipamentul lor obișnuit, rezervele de carburanți și lubrifianți, piesele de schimb și proviziile de bord, inclusiv alimentele, băuturile, produsele din tutun, precum și alte produse destinate vânzării către pasageri pe timpul zborului, aflate la bordul acestor aeronave, vor fi scutite de toate taxele vamale, taxele de inspecție și de orice alte taxe la intrarea pe teritoriul celeilalte părți

contractante, cu condiția ca aceste echipamente, rezerve și provizii să rămână la bordul aeronavelor până în momentul reexportării lor.

2. Vor fi, de asemenea, scutite de aceleași taxe, cu excepția sumelor corespunzătoare serviciului prestat:

a) carburanții și lubrifianții destinați alimentării aeronavei companiei aeriene desemnate, utilizată pe serviciile aeriene internaționale, luați la bord pe teritoriul celeilalte părți contractante, chiar și atunci când acești carburanți și lubrifianți sunt utilizați pe o porțiune din zborul efectuat deasupra teritoriului unde au fost luați la bord;

b) piesele de schimb și echipamentele obișnuite de bord, introduse pe teritoriul celeilalte părți contractante, pentru întreținerea sau repararea aeronavelor companiei aeriene desemnate, utilizate pe serviciile aeriene internaționale;

c) proviziile de bord îmbarcate pe teritoriul celeilalte părți contractante, în limitele fixate de autoritățile competente ale respectivei părți contractante și destinate consumării lor la bordul aeronavelor companiei aeriene desemnate, utilizate pe serviciile aeriene internaționale;

d) marfa și bagajele în tranzit direct, transportate de aeronavele companiei aeriene desemnate, utilizate pe serviciile aeriene internaționale;

e) mobilierul, echipamentele de birou și materialele introduse pe teritoriul unei părți contractante pentru a fi folosite în birourile reprezentanțelor companiilor aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă;

f) obiectele și materialele introduse pe teritoriul unei părți contractante pentru a fi folosite în birourile reprezentanțelor companiilor aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă în scopuri de reclamă și publicitate, cu condiția ca aceste obiecte și materiale să fie inscripționate cu numele companiei aeriene respective și să fie distribuite în mod gratuit.

Materialele la care s-a făcut referire în subparagrafele a), b) și c) ale acestui paragraf pot fi păstrate, la cerere, sub supraveghere vamală sau sub control.

3. Echipamentul obișnuit de bord, precum și materialele și rezervele aflate la bordul aeronavelor companiilor aeriene desemnate de fiecare parte contractantă pot fi descărcate pe teritoriul celeilalte părți contractante numai cu consimțământul autorităților vamale ale acestei părți contractante. În acest caz, ele vor putea fi puse sub supravegherea autorităților menționate, până în momentul în care vor fi reexportate sau până vor primi o altă destinație în conformitate cu reglementările vamale.

4. Fiecare parte contractantă acordă companiei aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă aceleași privilegii de care se bucură propria companie aeriană desemnată pe teritoriul celeilalte părți contractante, cu privire la impozitul pe cifra de afaceri, taxa pe circulația mărfurilor, taxa pe valoarea adăugată sau orice impozit indirect similar, structurat ca un impozit general.

ARTICOLUL 10

Reprezentanță

1. Fiecare parte contractantă acordă, pe bază de reciprocitate, companiei aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă dreptul de a înființa și de a menține pe teritoriul său o reprezentanță cu personalul comercial, tehnic, operațional și administrativ necesar, propriu sau indigen, pentru necesitățile legate de efectuarea serviciilor convenite pe rutele specificate. Înființarea unor astfel de reprezentanțe și angajarea personalului acestora vor fi supuse legilor și altor reglementări ale părții contractante care acordă dreptul menționat în prezentul paragraf.

2. Compania aeriană desemnată de fiecare parte contractantă are dreptul nelimitat să emită propriile sale documente de transport pentru serviciile sale internaționale, să facă reclamă și să promoveze vânzările sale pe teritoriul celeilalte părți contractante. Vânzările pot fi efectuate fie direct prin propriile agenții, fie prin agenții de vânzări și/sau de turism, către orice persoană, organizație sau organism, în conformitate cu legile și cu alte reglementări în vigoare ale acestei celeilalte părți contractante.

3. Vânzarea documentelor de transport, la care se face referire în paragraful 2, pe teritoriul celeilalte părți contractante poate fi făcută în orice valută sau cârți de credit.

4. Totuși, pe bază de reciprocitate, vânzarea documentelor de transport pentru puncte mai departe de teritoriul părților contractante se poate efectua numai în valută liber convertibilă.

5. Impozitarea veniturilor sub formă de salarii primite de personalul la care s-a făcut referire în paragraful 1, având cetățenia părții contractante care desemnează compania aeriană, se va efectua potrivit legislației interne a părții contractante care desemnează compania aeriană.

În cazul în care între cele două părți contractante există o convenție pentru evitarea dublei impunerii, se vor aplica prevederile acestei convenții.

ARTICOLUL 11

Transferul veniturilor

1. Fiecare parte contractantă acordă companiei aeriene desemnate a celeilalte părți contractante dreptul de transfer liber și fără întârziere al excedentului dintre încasări și cheltuieli, realizat pe teritoriul său în legătură cu transportul pasagerilor, al bagajelor, al mărfii și al poștei de către compania aeriană desemnată a acestei celeilalte părți contractante.

Acest transfer se va efectua în valută liber convertibilă, la rata oficială de schimb din ziua în care are loc transferul, în concordanță cu reglementările naționale privind schimbul valutei străine.

2. În cazul în care între cele două părți contractante există un acord special de plăți, transferul se va face în conformitate cu prevederile aceluia acord.

3. Profitul realizat ca rezultat al exploatării aeronavelor angajate în trafic internațional, precum și bunurile mobile folosite în legătură cu exploatarea aeronavelor se impozi-

tează numai în statul în care se află sediul conducerii efective a companiei aeriene desemnate.

În cazul în care între cele două părți contractante există o convenție pentru evitarea dublei impunerii, se vor aplica prevederile acestei convenții.

4. Dacă o parte contractantă impune restricții la transferul veniturilor companiei aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă, ultima va avea dreptul să impună restricții reciproce companiei aeriene desemnate a primei părți contractante.

ARTICOLUL 12

Taxe aeroportuare și taxe similare

Orice taxe care pot fi impuse sau pot fi permise să fie impuse pentru utilizarea aeroporturilor și a instalațiilor de navigație aeriană de pe teritoriul României și, respectiv, de pe teritoriul Republicii Croația vor fi percepute în conformitate cu nivelul oficial al tarifelor, stabilit prin legile sau celelalte reglementări în vigoare care se aplică tuturor aeronavelor care efectuează același fel de servicii aeriene internaționale, în condiții similare.

ARTICOLUL 13

Recunoașterea certificatelor și licențelor

1. Certificatele de navigabilitate, brevetele de aptitudine și licențele eliberate sau validate de o parte contractantă și care sunt încă în vigoare vor fi recunoscute ca fiind valabile de către cealaltă parte contractantă, în scopul exploatării rutelor și serviciilor prevăzute în prezentul acord, cu condiția ca cerințele în baza cărora au fost emise sau validate aceste certificate sau licențe să fie egale cu sau mai mari decât normele minime care ar putea fi stabilite în conformitate cu prevederile convenției.

2. Totuși fiecare parte contractantă își rezervă dreptul de a refuza să recunoască, în scopul efectuării zborurilor deasupra propriului său teritoriu, brevetele de aptitudine și licențele acordate propriilor săi cetățeni de către cealaltă parte contractantă sau de către orice alt stat.

ARTICOLUL 14

Aplicarea legilor și reglementărilor

1. Legile și reglementările unei părți contractante referitoare la intrarea în, șederea pe sau ieșirea din teritoriul său a aeronavelor folosite în navigația aeriană internațională sau cele referitoare la exploatarea și navigația acestor aeronave pe timpul cât se găsesc în limitele teritoriului său se vor aplica aeronavelor companiei aeriene desemnate de către cealaltă parte contractantă și vor fi respectate de aceste aeronave la intrarea în, ieșirea din sau în timp ce se află în limitele teritoriului primei părți contractante.

2. Legile și reglementările unei părți contractante referitoare la intrarea în, șederea pe, tranzitul prin sau ieșirea din teritoriul său a pasagerilor, echipajelor, bagajelor, mărfii sau a poștei transportate de aeronave, inclusiv reglementările referitoare la intrare, ieșire, imigrare, emigrare, pașapoarte, vamă, valută și carantină vor fi respectate de către

sau în numele acestor pasageri, echipaje, bagaje, marfă sau poștă ale companiei aeriene desemnate a celeilalte părți contractante, la intrarea în sau ieșirea din sau în timp ce se află în limitele teritoriul primei părți contractante.

3. Culoarele aeriene și punctele de survolare a frontierei României și, respectiv, a Republicii Croația, pentru rutele specificate în anexa la prezentul acord, vor fi stabilite în mod independent de către fiecare parte contractantă, pe teritoriul său.

ARTICOLUL 15

Conformarea cu acordurile sau convențiile multilaterale

Dacă un acord sau o convenție multilaterală generală privind transporturile aeriene intră în vigoare pentru părțile contractante, prezentul acord va fi amendat prin negocieri între părțile contractante, astfel încât să se conformeze prevederilor acelu acord sau acelei convenții.

ARTICOLUL 16

Consultări

1. Autoritățile aeronautice ale părților contractante se vor consulta, din când în când, într-un spirit de strânsă cooperare, pentru a se asigura că prevederile prezentului acord se aplică și se respectă în mod satisfăcător.

2. Oricare parte contractantă poate cere, oricând, consultări cu cealaltă parte contractantă privind interpretarea, aplicarea sau amendarea prezentului acord.

Aceste consultări, care pot avea loc între autoritățile aeronautice ale părților contractante prin negocieri directe sau prin corespondență, vor începe într-o perioadă de 60 (șaizeci) de zile de la data primirii cererii de către cealaltă parte contractantă, în afară de cazul în care ambele părți contractante convin să prelungească această perioadă.

ARTICOLUL 17

Soluționarea diferendelor

1. Orice diferend referitor la interpretarea sau la aplicarea prezentului acord sau a anexei sale va fi soluționat prin negocieri directe între autoritățile aeronautice ale părților contractante.

Dacă diferendul nu poate fi rezolvat de către autoritățile aeronautice menționate mai sus sau pe cale diplomatică, el va fi supus arbitrajului, la cererea oricăreia dintre părțile contractante, în conformitate cu procedurile specificate mai jos.

2. Arbitrajul va fi efectuat de un tribunal format din trei judecători, constituit după cum urmează:

a) în intervalul de 30 de zile de la primirea, prin canale diplomatice, a unei cereri de arbitraj, fiecare parte contractantă va numi, pe canale diplomatice, câte un judecător. În interval de 60 de zile după ce acești doi judecători au fost numiți, ei vor conveni asupra celui de-al treilea judecător, care va acționa ca președinte al tribunalului arbitral;

b) dacă o parte contractantă nu reușește să numească un judecător sau dacă cel de-al treilea judecător nu este

desemnat conform subparagrafului a) al acestui paragraf, oricare dintre părțile contractante poate cere președintelui Consiliului Organizației Aviației Civile Internaționale să desemneze arbitrul sau arbitrii necesari într-un interval de 30 de zile. Dacă președintele consiliului are aceeași naționalitate cu cea a uneia dintre părțile contractante, cel mai în vârstă vicepreședinte, care nu este descalificat pe acest temei, va face numirea.

3. Cu excepția cazului în care s-a convenit altfel, tribunalul arbitral va determina limitele jurisdicției sale în concordanță cu acest acord și va stabili propria sa procedură. La indicația tribunalului sau la cererea oricăreia dintre părțile contractante, se va ține o întrunire, nu mai târziu de 15 zile de la constituirea completă a tribunalului, pentru a se stabili problemele exacte ce urmează a fi arbitrate și procedurile specifice ce trebuie urmate.

4. Cu excepția cazului în care s-a convenit altfel, fiecare parte contractantă va prezenta un memorandum în termen de 45 de zile de la constituirea completă a tribunalului. Răspunsurile vor fi date în termen de 60 de zile. În termen de 15 zile de la darea răspunsurilor, tribunalul va ține o audiere la cererea oricăreia dintre părțile contractante sau dacă va considera necesar.

5. Tribunalul va încerca să dea o hotărâre scrisă în termen de 30 de zile de la data încheierii audierii sau, dacă nu are loc nici o audiere, de la data la care ambele răspunsuri au fost transmise. Hotărârea luată de majoritatea tribunalului va prevala.

6. Părțile contractante pot depune cereri pentru clarificarea hotărârii în termen de 15 zile de la data primirii acesteia și o astfel de clarificare va fi emisă în termen de 15 zile de la data primirii acestei cereri.

7. În acord cu legislația ei națională, fiecare parte contractantă va îndeplini orice decizie sau hotărâre a tribunalului arbitral.

8. Cheltuielile tribunalului arbitral, inclusiv impozitele și cheltuielile judecătorilor vor fi suportate în mod egal de către părțile contractante. Orice cheltuieli făcute de președintele consiliului în legătură cu procedurile de la paragraful 2 subparagraful b) al acestui articol vor fi considerate ca făcând parte din cheltuielile tribunalului arbitral.

ARTICOLUL 18

Securitatea aviației

1. În conformitate cu drepturile și cu obligațiile ce le revin potrivit dreptului internațional, părțile contractante reaffirmă că obligația lor reciprocă de a proteja securitatea aviației civile împotriva actelor de intervenție ilicită face parte integrantă din prezentul acord. Fără a limita generalitatea drepturilor și obligațiilor ce le revin potrivit dreptului internațional, părțile contractante acționează, în special conform prevederilor Convenției cu privire la infracțiunile și anumite alte acte comise la bordul aeronavelor, semnată la Tokyo la 14 septembrie 1963, ale Convenției pentru reprimarea capturării ilicite a aeronavelor, semnată la Haga la

16 decembrie 1970, ale Convenției pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității aviației civile, semnată la Montreal la 23 septembrie 1971, sau ale oricărei alte convenții privind securitatea aviației, la care ambele părți contractante vor deveni membre.

2. Părțile contractante își vor acorda reciproc, la cerere, toată asistența necesară pentru prevenirea actelor de capturare ilicită a aeronavelor civile și a altor acte ilicite îndreptate împotriva securității acestor aeronave, a pasagerilor și echipajelor lor, a aeroporturilor și instalațiilor de navigație aeriană, precum și a oricărei alte amenințări pentru securitatea aviației civile.

3. În raporturile lor reciproce, părțile contractante vor acționa în conformitate cu prevederile referitoare la securitatea aviației, care au fost stabilite de Organizația Aviației Civile Internaționale și desemnate ca anexe la Convenția privind aviația civilă internațională, în măsura în care aceste prevederi se aplică părților contractante; ele vor cere operatorilor de aeronave înmatriculate de ele sau operatorilor care își au sediul principal sau reședința permanentă pe teritoriul lor, precum și operatorilor de aeroporturi situate pe teritoriul lor să acționeze în conformitate cu aceste dispoziții referitoare la securitatea aviației.

4. Fiecare parte contractantă este de acord că acești operatori de aeronave trebuie să respecte prevederile privind securitatea aviației, la care s-a făcut referire în paragraful 3 al acestui articol, pretinse de cealaltă parte contractantă, la intrarea în, ieșirea din sau în timp ce se află în limitele teritoriului acestei celeilalte părți contractante. Fiecare parte contractantă va asigura că pe teritoriul său se aplică în mod efectiv măsuri adecvate pentru protecția aeronavelor și pentru controlul pasagerilor, echipajelor, bagajelor de mână, bagajelor de cală, mărfurilor și al proiziilor de bord, înainte de și în timpul îmbarcării sau încărcării. Fiecare parte contractantă va examina, de asemenea, în spirit favorabil, orice cerere care îi este adresată de către cealaltă parte contractantă privind măsuri speciale rezonabile de securitate pentru a face față unei amenințări deosebite.

5. Atunci când este comis un incident sau există o amenințare de comitere a unui act de capturare ilicită de aeronave civile sau se comit alte acte ilicite îndreptate împotriva acestor aeronave, pasagerilor și echipajelor lor, aeroporturilor sau instalațiilor de navigație aeriană, părțile contractante se vor ajuta reciproc prin facilitarea comunicațiilor și prin alte măsuri corespunzătoare, cu scopul de a pune capăt incidentului sau amenințării cu un act ilicit, rapid și în condiții de securitate.

6. Fiecare parte contractantă va lua măsurile pe care le consideră aplicabile, cu scopul de a asigura că o aeronavă supusă unui act de capturare ilicită sau altui act de intervenție ilicită, care a aterizat pe teritoriul statului respectiv, este reținută la sol, în afară de cazul în care decolarea sa este impusă de obligația primordială de a proteja viețile omenești. Aceste măsuri vor fi luate, în măsura posibilului, pe bază de consultări reciproce.

7. În cazul în care o parte contractantă se confruntă cu probleme în ceea ce privește aplicarea prevederilor acestui articol, referitoare la securitatea aviației, autoritățile aeronautice ale oricărei părți contractante pot cere consultări imediate cu autoritățile aeronautice ale celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 19

Amendarea

1. Prezentul acord va putea fi modificat cu acordul comun al părților contractante. În acest scop, fiecare parte contractantă va examina cu atenție orice propunere prezentată de cealaltă parte contractantă. Orice modificare convenită va intra în vigoare atunci când părțile contractante își vor notifica reciproc, pe canale diplomatice, îndeplinirea formalităților cerute de legislația lor privind intrarea în vigoare a acordurilor internaționale.

2. Anexa la prezentul acord poate fi modificată prin înțelegere directă între autoritățile aeronautice ale părților contractante și va fi confirmată printr-un schimb de scrisori.

3. Negocierile privind modificarea prezentului acord sau a anexei sale vor începe în termen de 60 (șaizeci) de zile de la data primirii cererii scrise, în afară de cazul în care ambele părți cad de acord asupra prelungirii acestei perioade.

ARTICOLUL 20

Înregistrarea

Prezentul acord și toate amendamentele la acesta vor fi înregistrate la Consiliul Organizației Aviației Civile Internaționale.

ARTICOLUL 21

Intrarea în vigoare

Prezentul acord va intra în vigoare la data când părțile contractante își vor notifica reciproc, pe canale diplomatice, îndeplinirea formalităților cerute de legislația lor privind intrarea în vigoare a acordurilor internaționale.

ARTICOLUL 22

Încetarea

Oricare dintre părțile contractante poate notifica în scris, oricând, pe canale diplomatice, celeilalte părți contractante, intenția sa de a termina prezentul acord. Notificarea va fi comunicată simultan Consiliului Organizației Aviației Civile Internaționale. În această situație, prezentul acord va fi terminat la 12 (douăsprezece) luni după data primirii notificării de către cealaltă parte contractantă, în afară de cazul în care notificarea este retrasă, prin înțelegere, înainte de expirarea acestei perioade. În absența confirmării de primire de către cealaltă parte contractantă, notificarea va fi considerată ca fiind primită la 14 (paisprezece) zile după primirea acesteia de către Consiliul Organizației Aviației Civile Internaționale.

Drept pentru care, subsemnații plenipotențieri, fiind autorizați în mod corespunzător pentru aceasta de către guvernele lor respective, au semnat prezentul acord.

Încheiat la București, la 29 septembrie 1994, în două exemplare, în limba engleză, ambele texte fiind în mod egal autentice.

Pentru Guvernul României,
Aurel Novac,
ministrul transporturilor

Pentru Guvernul Republicii Croația,
Ivica Mudrinic,
ministrul marinei, transporturilor și comunicațiilor

ANEXĂ

SECȚIUNEA A

1. Rute pe care vor fi exploatate servicii aeriene internaționale regulate, în ambele sensuri, de către compania aeriană desemnată a României:

puncte în România : orice punct;

puncte intermediare: vor fi convenite ulterior;

puncte în Republica Croația: Zagreb, Dubrovnik, Split, Pola;

puncte mai departe: vor fi convenite ulterior;

puncte și mai departe: vor fi convenite ulterior.

2. Rute pe care vor fi exploatate servicii aeriene internaționale regulate, în ambele sensuri, de către compania aeriană desemnată a Republicii Croația:

puncte în Republica Croația: orice punct;

puncte intermediare: vor fi convenite ulterior;

puncte în România: București, Timișoara, Constanța;

puncte mai departe: vor fi convenite ulterior;

puncte și mai departe: vor fi convenite ulterior.

SECȚIUNEA B

1. Orice punct sau mai multe puncte de pe rutele specificate vor putea să nu fie deservite — fie în cadrul tuturor zborurilor, fie cu ocazia unora dintre ele —, în funcție de interesul companiilor aeriene desemnate de părțile contractante.

2. Autoritățile aeronautice ale părților contractante pot conveni asupra altor puncte situate în țerte state unde fiecare companie aeriană desemnată va putea îmbarca sau debarca pasageri, marfă și poștă cu destinația spre sau, respectiv, cu proveniența din teritoriul României sau din teritoriul Republicii Croația.

3. Zborurile suplimentare vor fi efectuate pe baza unei cereri prealabile înaintată de către fiecare companie aeriană.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind serviciile aeriene, semnat la București la 29 septembrie 1994

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind serviciile aeriene, semnat la București la 29 septembrie 1994, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 16 ianuarie 1998.
Nr. 26.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 138*)**

din 26 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.164/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de intimatele-reclamante Volfic Elena, Volfic Marilena și Crețeanu Rodica.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 20 din Constituție și ale Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că textul atacat este constituțional, excepția fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Privitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări, în sensul că recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Volfic Elena, Volfic Marilena și Crețeanu Rodica în Dosarul nr. 2.164/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă privind:

- dispozițiile art. 330¹, art. 330² alin. 2, art. 330³ și 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă,

fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 26 mai 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) Definitivă prin nerecurare.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 143

din 26 mai 1997*)

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, ale art. 330, ale art. 330¹,
ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă**

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.966/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimata-reclamantă Enescu Claudia Eugenia.

Din examinarea concluziilor scrise depuse în motivarea excepției, rezultă că aceasta privește dispozițiile „art. 310, art. 310/1 și art. 330/2” din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 41 alin. (1), ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția privind art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția privind dispozițiile art. 310, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2, din același cod. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este în prezent lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Cât privește art. 310 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a constatat că acest text nu este relevant în cauză deoarece nu se poate justifica un interes legitim în susținerea neconstituționalității acestui articol. Urmează ca și această excepție să fie respinsă ca vădit nefondată.

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 655 din 16 decembrie 1997, publicată la pag. 12.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Enescu Claudia Eugenia în Dosarul nr. 2.966/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 310, ale art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 26 mai 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 655

din 16 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³
și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Enescu Claudia Eugenia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 143 din 26 mai 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 9 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru 16 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.966/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 310, art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³, art. 330⁴ și a art. 331 din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Enescu Claudia Eugenia.

Prin Decizia nr. 143 din 26 mai 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate reținând, pe de o parte, că asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³, art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73/1996, definitivă prin Decizia nr. 96/1996, constatând, pe de o parte, că art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și art. 330⁴ din codul sus-menționat sunt constituționale, iar, pe de altă parte, admitând excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din același cod. Cu privire la art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea a apreciat că nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii sale, iar cu privire la art. 330² alin. 1, prin decizia recurată s-a statuat că excepția este lipsită de obiect, ținând seama de efectele *erga omnes* ale deciziilor anterioare, nr. 73/1996 și nr. 96/1996.

În ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, Curtea a constatat că excepția este, de asemenea, lipsită de obiect, ținând seama de modificarea prevederilor legale respective prin Legea nr. 17/1997, prin care s-a instituit un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare de către Ministerul Public.

Referitor la art. 310 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a constatat că acest text nu este relevant în cauză deoarece nu se poate justifica un interes legitim în susținerea neconstituționalității sale.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 175 din 4 iunie 1997 partea a declarat recurs, în termen legal, considerând că „decizia este nelegală, câtă vreme legea a prevăzut că recursul în anulare fără termen este neconstituțional“, iar „excepția de neconstituționalitate trebuia admisă“.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția invocată este nefondată, iar recursul este neîntețmeiat.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 și următoarele din

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Enescu Claudia Eugenia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 143 din 26 mai 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 16 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 175

din 4 iunie 1997*)

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, ale art. 330, ale art. 330¹,
ale art. 330² și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă**

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Codul de procedură civilă raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Legea nr. 17/1997 a modificat textul atacat ca neconstituțional, instituind un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. Aceasta nu are însă semnificația neconstituționalității formulei legislative anterioare. Modificarea produsă exprimă exclusiv opțiunea legiuitorului fundamentată, în plan constituțional, pe prevederile art. 128, conform cărora căile de atac se exercită în condițiile legii. De aceea afirmația recurentului în sensul că legiuitorul a instituit un termen pentru exercitarea recursului în anulare pentru a înlătura un viciu de neconstituționalitate a textului anterior este nejustificată. De altfel Curtea nici nu ar putea constata neconstituționalitatea prevederii legale respective înainte de modificare, întrucât controlul de constituționalitate poate avea ca obiect doar dispoziții legale în vigoare, art. 145 alin. (2) din Constituție prevăzând că deciziile Curții sunt obligatorii numai pentru viitor, ceea ce exclude posibilitatea ca aceste decizii să aibă efecte retroactive, cum ar fi dacă ar avea ca obiect texte legale abrogate sau anterioare unei modificări.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.028/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimatul-reclamant Brânduș Sergiu Mircea.

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 656 din 16 decembrie 1997, publicată la pag.15.

Din concluziile scrise depuse în motivarea excepției, rezultă că aceasta privește dispozițiile „art. 310, art. 330/1 și art. 330/2” din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 41 alin. (1), ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, precum și principiului stabilității raporturilor juridice.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția privind art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția privind dispozițiile art. 310, ale art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituțio-

nalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este în prezent lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Cât privește art. 310 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a constatat că nu se poate justifica un interes legitim în susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Brânduș Sergiu Mircea, în Dosarul nr. 3.028/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 310, ale art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;

— dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,

Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 656

din 16 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³
și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Brânduș Sergiu Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 175 din 4 iunie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 9 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 16 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.028/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 310, art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Brânduș Sergiu Mircea.

Prin Decizia nr. 175 din 4 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, reținând, pe de o parte, că asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73/1996, definitivă prin Decizia nr. 96/1996, constatând, pe de o parte, că art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și art. 330⁴ din Codul sus-menționat sunt constituționale, iar, pe de altă parte, admitând excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din același cod. Cu privire la art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea a apreciat că nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii sale, iar cu privire la art. 330² alin. 1, prin decizia recurată s-a statuat că excepția este lipsită de obiect, ținând seama de efectele *erga omnes* ale deciziilor anterioare, nr. 73/1996 și nr. 96/1996.

În ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, Curtea a constatat că excepția este, de asemenea, lipsită de obiect, ținând seama de modificarea prevederilor legale respective prin Legea nr. 17/1997, prin

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Brânduș Sergiu Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 175 din 4 iunie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 16 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

care s-a instituit un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare de către Ministerul Public.

Referitor la art. 310 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a constatat că acest text nu este relevant în cauză, deoarece nu se poate justifica un interes legitim în susținerea neconstituționalității sale.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 175 din 4 iunie 1997 partea a declarat recurs, în termen legal, considerând că „decizia este nelegală, câtă vreme legea a prevăzut că recursul în anulare fără termen este neconstituțional”, iar „excepția de neconstituționalitate trebuia admisă”.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția invocată este nefondată, iar recursul este neîntemeiat.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Legea nr. 17/1997 a modificat textul atacat ca neconstituțional, instituind un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. Aceasta nu are însă semnificația neconstituționalității formulei legislative anterioare. Modificarea produsă exprimă exclusiv opțiunea legiuitorului fundamentată, în plan constituțional, pe prevederile art. 128, conform cărora căile de atac se exercită în condițiile legii. De aceea afirmația recurentului în sensul că legiuitorul a instituit un termen pentru exercitarea recursului în anulare pentru a înlătura un viciu de neconstituționalitate a textului anterior este nejustificată. De altfel Curtea nici nu ar putea constata neconstituționalitatea prevederii legale respective înainte de modificare, întrucât controlul de constituționalitate poate avea ca obiect doar dispoziții legale în vigoare, art. 145 alin. (2) din Constituție prevăzând că deciziile Curții sunt obligatorii numai pentru viitor, ceea ce exclude posibilitatea ca aceste decizii să aibă efecte retroactive, cum ar fi dacă ar avea ca obiect texte legale abrogate sau anterioare unei modificări.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind lansarea unei emisiuni de titluri de stat, seria 1998/V.1

Ministrul finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor,

în baza prevederilor art. 28 din Legea bugetului de stat pe anul 1997 nr. 72/1997, ale art. 7 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică, ale Convenției nr. 20.169/1994, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României, precum și ale Regulamentului privind operațiuni cu titluri de stat derulate de către Banca Națională a României în calitatea sa de agent al statului,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Ministerul Finanțelor anunță lansarea unei emisiuni de titluri de stat, numite *certIFICATE DE TREZORERIE CU DOBÂNDĂ*, seria 1998/V.1, în valoare nominală de 513.000.000.000 lei.

Valorile împrumutate pot fi majorate sau micșorate, până la anularea emisiunii, în funcție de necesitățile de finanțare a contului general al trezoreriei statului, comunicate de Ministerul Finanțelor în prezua licitațiilor.

Art. 2. — Certificatele de trezorerie cu dobândă se vor pune în vânzare, la valoarea nominală, la data de 5 februarie 1998.

Art. 3. — Certificatele de trezorerie cu dobândă sunt scadente în data de 7 mai 1998.

Art. 4. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc cu două zile înainte de data emisiunii, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț uniform.

Ministerul Finanțelor își rezervă dreptul de a respinge, parțial sau în totalitate, ofertele pe care nu le consideră a fi la un nivel acceptabil de dobândă.

Art. 5. — Societățile bancare pot depune oferte competitive atât în cont propriu, cât și în contul clienților lor, persoane juridice.

Fiecare societate bancară poate să depună maximum cinci oferte competitive. Fiecare ofertă competitivă va fi de minimum 100.000.000 lei cu multipli de 10.000.000 lei.

Nu sunt acceptate ofertele necompetitive.

Art. 6. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României cel mai târziu cu două zile înainte de data fiecărei emisiuni, până la ora 12,00.

Art. 7. — Rezultatul licitației va fi stabilit în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop, și va fi dat publicității în ziua următoare celei în care a avut loc licitația.

Art. 8. — Rata dobânzii certificatelor de trezorerie va fi exprimată cu două zecimale.

Dobânda se va plăti la scadență și se va determina conform formulei:

$$D = \frac{K \times l \times \text{nr. zile de deținere}}{360},$$

în care:

D = valoarea dobânzii;

K = valoarea nominală totală;

l = rata dobânzii de licitație adjudecată.

Art. 9. — Plata certificatelor de trezorerie se va efectua la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cumpărate.

Art. 10. — Răscumpărarea certificatelor de trezorerie se va efectua la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă.

Art. 11. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 12. — Direcția generală a datoriei publice va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 14 ianuarie 1998.

Nr. 71.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.